

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.141 van 14 januari 1999
in de zaak A. 46.225/VII-10.717.**

In zake : Guy DEGELING,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN00ST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpssteenweg 187

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bossuytlaan 35

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guy DEGELING
op 6 maart 1992 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van de Gemeenschapsminister van
leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting van
26 november 1991, waarbij verzoekers beroep tegen de
beslissing van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Limburg van 6 september 1990, houdende
weigeren van de vergunning voor de exploitatie van een
schrootverwerkend bedrijf te Sint-Truiden, Oude
Tongersebaan, wordt verworpen en de weigeringsbeslissing
van de bestendige deputatie wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 39.265 van 30 april
1992 waarbij de vordering tot schorsing van het
bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VAN00ST, die verschijnt voor de verzoeker, en van Advocaat A. GEKIERE die, loco Advocaat J. BOSSUYT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROV00ST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De rechtspleging.

Overwegende dat de memorie van antwoord buiten de in artikel 6 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State voorgeschreven termijn van 60 dagen werd ingediend; dat dienvolgens krachtens artikel 21, vijfde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die memorie uit de debatten wordt geweerd;

2. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Verzoeker baat een schrootbedrijf uit in Sint-Truiden, naar eigen zeggen sinds de jaren zeventig. Voorheen werd het bedrijf op die plaats uitgebaat door zijn vader en zijn oom, sinds 1958. Het bedrijf beschikt blijkbaar over geen enkele vergunning.

2.2. Verzoeker vraagt op 16 augustus 1989 een bouwvergunning (regularisatie) voor een schrootopslagplaats. Op 21 november 1989 wordt de vergunning geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden.

Verzoeker gaat in beroep op 8 december 1989.

Op 19 juli 1990 verwerpt de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg het beroep.

Op 17 augustus 1990 tekent verzoeker andermaal beroep aan. Op 22 juni 1992 wordt het beroep verworpen door de Gemeenschapsminister van openbare werken, ruimtelijke ordening en binnenlandse aangelegenheden.

Op 29 januari 1993 vraagt verzoeker de vernietiging van deze beslissing aan de Raad van State.

Deze zaak, gekend onder het nr. A. 50.113/VII-11.802, is nog hangende.

2.3. Op 23 augustus 1989 vraagt verzoeker een vergunning (afvalstoffendecreet) voor een opslagplaats "voor gebruikte metalen met sorteren en verkleinen".

Op 21 december 1989 weigert de bestendige deputatie de gevraagde vergunning, om redenen van de ligging in een woonzone, van de onvermijdelijk geachte hinder voor de buurt inzake geluid, verkeer en stof alsmede van de reeds vastgestelde olievervuiling.

De beslissing wordt aan verzoeker betekend met een brief van dezelfde datum, waarvan echter noch de verzendings-, noch de ontvangstdatum duidelijk is.

Met een brief van 5 januari 1990 tekent verzoeker beroep aan tegen de beslissing. Dit beroep wordt op 21 september 1992 verworpen door de vice-voorzitter van de Vlaamse regering en Gemeenschapsminister van leefmilieu en huisvesting.

Verzoeker vordert de vernietiging van die beslissing; dit beroep wordt verworpen bij het arrest nr. 61.710 van 12 september 1996, op grond van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

2.4. Op 27 november 1989 vraagt verzoeker een exploitatievergunning 1ste klasse voor een schrootverwerkend bedrijf, omvattende :

- een pers van 45 kW, 2 mobiele scharen van elk 7,4 kW en een mobiel lastoestel van 6 kW;
- een luchtcompressor van 5,5 kW;
- opslagplaatsen voor:
 - 2.000 l stookolie in 1 bovengrondse houder;
 - 4.000 l diesel in 1 bovengrondse houder;
 - propaangas in verplaatsbare recipiënten met een totaal waterinhoudsvermogen van 700 l;
 - zuurstof in verplaatsbare recipiënten met een totaal waterinhoudsvermogen van 675 l.

Tijdens het openbaar onderzoek worden geen bezwaren geuit.

2.5. Het college van burgemeester en schepenen geeft op 10 april 1990 een gunstig advies, "aangezien er geen klachten ingediend werden".

De technische inspectie van de administratie van de arbeidsveiligheid van het ministerie van tewerkstelling en arbeid geeft op 8 maart 1990 een gunstig advies.

Het stedenbouwkundig advies van 22 januari 1990 is ongunstig wegens de onverenigbaarheid van de inrichting met de residentiële bestemming van het betrokken woongebied.

Op 1 juni 1990 geeft het bestuur voor leefmilieu van de administratie ruimtelijke ordening en leefmilieu volgend gunstig advies :

"(...)

Dit bestaand ($\pm$ 25 jaar) schrootverwerkend bedrijf bevindt zich in een woongebied. Het bedrijfsterrein is omringd door laagstamplantages en hoogstamboomgaarden.

In de onmiddellijke omgeving staat een hoogspanningsverdeelstation. Het terrein waarop de schrootopslag en verwerking gebeurt bevindt zich op meer dan 50 m van de woningen (lintbebouwing), de activiteiten hebben plaats van 08 uur tot 17 uur.

Mits naleving van de uitbatingsvoorwaarden veroorzaakt deze inrichting geen hinder voor de buurt."

2.6. Op 6 september 1990 weigert de bestendige deputatie de gevraagde vergunning, omdat "deze activiteiten (...) niet verenigbaar zijn met de woonfunctie van het gebied, waarin ze worden uitgevoerd; dat gelet op het residentieel karakter, dit woongebied dient gevrijwaard te worden van ongemakken en hinder".

De beslissing wordt aan verzoeker betekend op 2 oktober 1990.

2.7. Met een brief van 9 oktober 1990 tekent verzoeker beroep aan. Hij brengt volgende argumenten aan :

"(...)

Als reden voor de weigering wordt aangehaald dat de activiteiten niet verenigbaar zijn met de woonfunctie van het gebied, waarin ze worden uitgevoerd.

Hiermede kan ik zeker niet akkoord gaan, omdat het bedrijf ongeveer reeds 20 jaar op die plaats gevestigd is en er in het verleden nooit klachten zijn geweest van de burens of van het stadsbestuur. Dit betekent trouwens dat het bedrijf zich ongeveer 8 jaar vóór het in werking treden van het gewestplan St-Truiden - Tongeren (K.B. dd. 5/4/1977) op die plaats vestigde.

De adviezen van het stadsbestuur en van het bestuur voor leefmilieu van de AROL in dit dossier waren trouwens gunstig. Ingevolge het onderzoek de commodo en incommodo werd geen enkele klacht geuit.

De toegangsweg tot de feitelijke opslagplaats is gelegen langs de Oude Tongersebaan, is ongeveer 10 m breed langs de straatkant en is ongeveer 90 m diep. De opslagplaats, waar de verwerking van schroot gebeurt, bevindt zich op meer dan 50 m achter de woningen (lintbebouwing) en is bovendien vanop de Oude Tongerse Baan niet zichtbaar.

(...)"

2.8. Op 22 mei 1991 wordt een ongunstig stedenbouwkundig advies verleend onder volgende motivering :

"(...)

De inrichting is volgens het gewestplan St. Truiden - Tongeren (KB dd. 5 april 1977) gelegen in een woongebied.

Voor het betrokken gebied bestaat geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

Er wordt door mijn bestuur een ongunstig advies uitgebracht wegens de onverenigbaarheid met het residentieel karakter van het woongebied."

De bestreden beslissing verwijst ook naar een advies van 10 oktober 1991 van het bestuur milieu-vergunningen, maar dit is niet voorgelegd en is ook niet opgenomen in de inventaris van het administratief dossier.

2.9. Op 26 november 1991 wordt het beroep verworpen door de Gemeenschapsminister van leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting. Dit is de bestreden beslissing.

3. De gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat het eerste middel is gestoeld op

"de schending van artikel 97 van de Grondwet, artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en de algemene rechtsbeginselen van het administratief recht, bijzonderlijk het beginsel dat de beslissingen ten genoegen van recht moeten worden gemotiveerd;

Doordat de beslissende overheid, zonder enige nadere uitleg, noch antwoord op de door vertoger ingeroepen middelen oordeelt dat door de uitbating van vertoger 'onvermijdelijk een ontoelaatbare vermindering van de woonkwaliteit in de omgeving wordt veroorzaakt' en aldus oordeelt dat, waar artikel 5./1./1.0 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, de uitbating van vertoger zou kunnen gedogen, daar het woongebied ook bestemd is voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd ... en mogen worden toegestaan in zoverre zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving, en de adviezen van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden van 10.04.1990 en van de administratie van ruimtelijke ordening en leefmilieu (Arol), gegeven in juni 1990 gunstig waren, terwijl er geen enkele klacht werd geregistreerd van de buurtbewoners die om de kwaliteit van hun woonomgeving werden ondervraagd door een uitdrukkelijk door de wetgever ingestelde procedure van onderzoek de commodo et incommodo, dat toch de uitbating van vertoger niet verenigbaar zij met de onmiddellijke omgeving;

Dan wanneer, de beslissende overheid zich aldus ten onrechte in de plaats stelt van de bij toepassing van de wet, bij een onderzoek de commodo et incommodo, gegaarde informatie omtrent de al dan niet bestaande vermindering van de woonkwaliteit, (te hanteren criterium ten gunste van vertoger), nu daaruit - tesamen met het gunstige advies van de stedelijke overheid...- blijkt dat van zulke vermindering geen sprake is;

Zodanig dat, de bestreden weigeringsbeslissing van iedere wettelijke grondslag gespeend is en vernietigd dient te worden;"

3.1.2.1. Overwegende dat het door verzoeker geschonden geacht artikel 149 van de Gecoördineerde Grondwet (het oude artikel 97) niet slaat op beslissingen in administratieve beroepsprocedures; dat voorts verzoeker ook niet toelicht op welke wijze artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State door de bestreden beslissing zou kunnen zijn geschonden; dat het middel zal worden getoetst aan de schending van de formele motiveringsplicht zoals die duidelijk in het verzoekschrift werd uiteengezet evenwel met dien verstande dat deze motiveringsplicht niet als een "algemeen rechtsbeginsel (...) van het administratief recht" geldt, maar ten tijde van de bestreden beslissing werd opgelegd door artikel 10 van het Algemeen reglement op de arbeidsbescherming;

3.1.2.2. Overwegende dat de bestreden beslissing volgende overwegingen bevat :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan St.Truiden-Tongerloo, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 05/04/1977 gelegen is in een woongebied; dat conform de bestemmingsvoorschriften zoals deze zijn bepaald door het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, de woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven;

dat deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen echter maar mogen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de aangevraagde inrichting door haar aard, met name een schrootverwerkend bedrijf met toebehoren, en haar omvang de goede ruimtelijke ordening van het gebied in het gedrang brengt; dat de activiteiten grotendeels uitgevoerd worden in open

lucht; dat door de aan- en afvoer, het laden en lossen, stapelen, persen, snijden, e.d... van metaal, op een terrein met totale oppervlakte van ca. 1,3 ha, gelegen achter de vrij dichte bebouwing langs de Oude Tongerlosebaan, onvermijdelijk een ontoelaatbare vermindering van de woonkwaliteit in de omgeving wordt veroorzaakt; dat derhalve de inrichting niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de inrichting vroeger nooit het voorwerp heeft uitgemaakt van een vergunningsbesluit in het kader van de weigering op de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen; dat bijgevolg geen toepassing kan gemaakt worden van artikel 22 van voormeld KB van 28/12/1972";

3.1.2.3. Overwegende dat luidens artikel 5, 1.0., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen de woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze "taken" van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven en deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen slechts mogen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving; dat aldus in de aangehaalde bepaling twee redenen zijn aangegeven waarom een ambachtelijk of kleinbedrijf niet in een woongebied kan worden toegelaten, met name wanneer het bedrijf door de "taken" die het uitvoert, terwille van de goede ruimtelijke ordening in een daartoe aangewezen gebied afgezonderd dient te worden en derhalve met dat gebied onbestaanbaar is, of wanneer het bedrijf onverenigbaar is met de onmiddellijke omgeving; dat bij de beoordeling van de reden van onbestaanbaarheid rekening gehouden dient te worden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor dat laatste, inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening onder geen beding in het betrokken gebied kan worden ingeplant ofwel wegens het

intrinsiek storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzondere karakter van het woongebied (b.v. louter residentiële wijk of woonpark); dat bij de beoordeling van de reden van onverenigbaarheid uitgegaan dient te worden van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard of het gebruik van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven;

3.1.2.4. Overwegende dat het bestreden besluit niet aangeeft wat de specifieke kenmerken zijn van de omgeving die de inrichting met de onmiddellijke omgeving onverenigbaar zouden maken; dat de zinsnede "de vrij dichte bebouwing langs de Oude Tongerlosebaan (lees: Tongerse Baan)" te vaag is om zonder verdere motivering er te kunnen uit afleiden dat het betrokken woongebied een bijzonder karakter bezit waardoor de inrichting absoluut onaanvaardbaar is; dat uit de overweging dat "door de aan- en afvoer, het laden en lossen, stapelen, persen, snijden e.d. ... van metaal op een terrein van ca 1,3 ha, gelegen achter de vrij dichte bebouwing langs de Oude Tongerlosebaan onvermijdelijk en ontoelaatbare vermindering van de woonkwaliteit in de omgeving wordt veroorzaakt" kan worden afgeleid dat volgens de verwerende partij het bedrijf wegens het intrinsiek storend en hinderlijk karakter niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant; dat evenwel die motivering als antwoord op verzoekers bezwaar in zijn beroepschrift aangebracht, namelijk dat blijkens het gunstig advies van het bestuur van leefmilieu van 1 juni 1990 "mits naleving van de uitbatingsvoorwaarden (...) deze inrichting geen hinder (veroorzaakt) voor de buurt", niet voldoende concreet is onderbouwd, temeer daar er geen klachten werden geuit door omwonenden; dat in haar laatste memorie de verwerende partij nog de inhoud van een aantal ongunstige adviezen aanhaalt in

een poging om de bestreden weigeringsbeslissing meer te onderbouwen; dat evenwel met argumenten geput uit die adviezen geen rekening kan worden gehouden, nu deze niet als motieven in de bestreden beslissing werden opgenomen en zij bovendien niet werden uitgebracht hangende de beroepsprocedure die tot de onderhavige beslissing heeft geleid; dat het middel gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel;

"Doordat in de door de bestreden beslissing aangehaalde constellatie, de gevraagde vergunning aan vertoger wordt geweigerd,

Dan wanneer vertoger kennis heeft van een veel belangrijker en hinderlijker schrootverwerkend bedrijf dat in de provincie Brabant werkzaam is in een woonzone en desalniettemin verenigbaar bevonden werd met het woonkarakter van haar onmiddellijke omgeving, terwijl vertogers bedrijvigheid toch op ruimschoots negentig meter achterwaarts van de aan de openbare weg grenzende woningen gesitueerd is;

Zodanig dat manifest het fundamenteel beginsel van de gelijkheid van de staatsburgers in dezelfde omstandigheden, voor de wet met de voeten werd getreden en de weigeringsbeslissing als onwettig dient vernietigd te worden";

dat hij met zijn memorie van wederantwoord een afschrift neerlegt van het vergunningsbesluit waarop hij doelt, alsmede van een vergunningsbesluit van een inrichting in de provincie Oost-Vlaanderen;

3.2.2. Overwegende dat de door verzoeker neergelegde besluiten te weinig concrete gegevens bevatten om daaruit tot de gegrondheid van het tweede middel te kunnen besluiten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Gemeenschapsminister van leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting van 26 november 1991, waarbij het beroep van Guy DEGELING tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 6 september 1990, houdende weigering van de vergunning voor de exploitatie van een schrootverwerkend bedrijf te Sint-Truiden, Oude Tongersebaan, wordt verworpen en de weigeringsbeslissing van de bestendige deputatie wordt bevestigd;

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op veertien januari 1900 negenen-
negentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.